

معلم بودن گوارای وجودتان!

کبری محمودی

کلاس درس و اتفاقات رنگارنگ آن برای من از لذت‌بخش‌ترین ساعات‌های زندگی‌ام هستند. این معنا را تنها شمایی درک می‌کنید که آموزش‌گارید و با عشق معلمی می‌کنید! من بهترین سال‌های زندگی‌ام را در مدرسه سپری کرده‌ام. چه آن روزها که خودم دانش‌آموز بودم و چه وقتی معلمی می‌کردم. این یک‌سال را هم که در مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی همراه با شما آموزگاران در مدرسه و بین دانش‌آموزان بودیم، اضافه می‌کنم به خاطرات خوش مدرسه‌ای. چه بسیار از شما آموختم و چه اندک از پس انعکاس تلاش‌ها و تجربه‌های شما در مجله برآمدم!

بهترین روزهای کاری مجله وقتی بود که آموزش‌گاری از استان و روستایی دور یا نزدیک با ما مرتبط می‌شد و با بیان تجربه‌ی خودش یا همکاری، ما را به فضای مدرسه‌شان می‌کشاند و لذت بودن در مدرسه را تداعی می‌کرد. از خانم‌ها «منیره رضوان، آموزگار بازنشسته‌ای که در شماره‌ی اول مجله با او گفت‌وگو کردیم تا الهه دیمی، ام‌لیلا صمدی، نجمه دائمی و آقایان علی چراغی و محمدعلی بابایی‌فرد» و عزیزان دیگری که در طول یک‌سال گذشته تجربه‌هایشان را در مجله چاپ کردیم، یا تک‌آموزگار تنها دبستان تک‌شاگردی روستایی که روزی ۶۰ کیلومتر را تا مدرسه‌ی محل خدمتش می‌رود و برمی‌گردد، نکته‌ها آموختیم و برای چندمین بار سختی آموزگاری و عشق به کار را تجربه کردیم.

بدترین روزهایمان هم وقتی بود که خبر درگذشت آموزگاران را می‌شنیدیم که کرونا امانشان را بریده بود؛ عزیزانی که شرایط همه‌گیری بیماری اجازه نداد حتی بزرگداشتی درخور برایشان برپا شود!

خسته نباشید آموزگاران انسان‌ساز ایران‌زمین. روز گرامیداشت مقام معلم با وجود عزیزانی مثل شما گرامی است. معلم شهید، استاد مرضی مطهری، وقتی نام استادان خود را می‌برد، با احترام و تعظیم بسیار زیاد از آنان تجلیل می‌کرد. امید که شما نیز شاگردانی چون استاد مطهری داشته باشید و یاد و نام شما هم در نظر دانش‌آموزانتان به نیکی ثبت شود. مهم‌تر از آن، امیدوارم تأثیر نیک این همه سختی که بر خود روا داشتید و در شرایط سخت این چندسال به حق و با عشق معلمی کردید، در وجود دست‌پروردگان شما نیز آشکار شود.

در آخرین شماره از دوره‌ی بیست‌وپنجم این مجله که مناسبت روز معلم را هم در برمی‌گیرد، برای همه‌تان آرزوی سربلندی می‌کنم. در دوره‌ی بعدی، یعنی دوره‌ی بیست‌وششم، سردبیری مجله‌ی رشد آموزش ابتدایی به معلمی دیگر سپرده می‌شود. آقای مهدی رضایی از این پس لحظه‌ها و ساعت‌های خوشی را با شما تجربه خواهد کرد.

همچنان با مجله‌ی خودتان در تماس باشید و تجربه‌ها و خاطراتتان را به دفتر مجله بفرستید. نوشته‌های شما زینت‌بخش صفحات مجله هستند. این مجله متعلق به شماست و هدفی ندارد جز کمک به آموزگاران در پیشبرد اهداف درسی دانش‌آموزان و ارتقای شخصیت انسانی و حرفه‌ای معلم. روزتان مبارک! معلمی گوارای وجودتان!

پروردگار قلم و دانش نگهدارتان.

آغازین

ز دین‌هشت ماه

دوره بیست و پنجم

شماره‌ی ۸ | ۱۴۰۱